

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

18 września 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 309/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 309/02

Sprawa C-599/14 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Rada Unii Europejskiej/ Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Europejska [Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie środków finansowych — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Podstawa faktyczna decyzji o zamrożeniu środków finansowych — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Obowiązek uzasadnienia] 2

2017/C 309/03

Opinia 1/15: Opinia Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Parlament Europejski (Opinia wydana na podstawie art. 218 ust. 11 TFUE — Projekt umowy między Kanadą a Unią Europejską — Przekazywanie danych dotyczących przelotu pasażera z Unii do Kanady — Właściwe podstawy prawne — Artykuł 16 ust. 2, art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE — Zgodność z art. 7 i 8 oraz z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) 3

2017/C 309/04	Sprawa C-79/15 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Rada Unii Europejskiej/ Hamas, Komisja Europejska [Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie środków finansowych — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Podstawa faktyczna decyzji o zamrożeniu środków finansowych — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Obowiązek uzasadnienia]	4
2017/C 309/05	Sprawa C-517/15 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH/Komisja Europejska [Odwołanie — Konkurencja — Artykuły 101 i 102 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 30 — Decyzja Komisji Europejskiej stwierdzająca istnienie niezgodnego z prawem kartelu na europejskim rynku szkła samochodowego — Publikacja jawnej wersji tej decyzji — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności pewnych informacji — Zakres uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające — Decyzja 2011/695/UE — Artykuł 8 — Poufność — Informacje pochodzące z wniosku o złagodzenie sankcji — Częściowe oddalenie wniosku o zachowanie poufności — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania]	5
2017/C 309/06	Sprawa C-560/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze [Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/77/WE — Przydzielenie praw użytkowania cyfrowych nazwimnych częstotliwości radiowych dla radia i telewizji — Stwierdzenie nieważności trwającej procedury nieodpłatnego wyboru („konkursu piękności”) i zastąpienie jej procedurą w trybie aukcji — Interwencja prawodawcy krajowego — Niezależność krajowych organów regulacyjnych — Uprzednie konsultacje — Kryteria przydzielenia — Uzasadnione oczekiwania]	5
2017/C 309/07	Sprawa C-670/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – postępowanie z inicjatywy Jana Šalplachty (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych — Dyrektywa 2003/8/WE — Minimalne wspólne zasady odnoszące się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze — Zakres stosowania — Przepis państwa członkowskiego stanowiący, że koszty tłumaczenia koniecznych dokumentów uzasadniających wniosek o przyznanie pomocy prawnej nie podlegają zwrotowi)	6
2017/C 309/08	Sprawa C-696/15 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Republika Czeska/ Komisja Europejska [Odwołanie — Transport — Dyrektywa 2010/40/UE — Wdrażanie inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego — Artykuł 7 — Przekazanie uprawnień Komisji Europejskiej — Granice — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 885/2013 — Zapewnianie usług informacyjnych o bezpiecznych i chronionych parkingach dla samochodów ciężarowych i pojazdów użytkowych — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 886/2013 — Dane i procedury dotyczące dostarczania bezpłatnie użytkownikom minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym — Artykuł 290 TFUE — Wyraźne określenie celów, treści, zakresu oraz czasu obowiązywania przekazanych uprawnień — Istotny element danej dziedziny — Utworzenie organu kontroli]	7
2017/C 309/09	Sprawa C-80/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil – Francja) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 1 — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Bezpłatny przydział uprawnień — Decyzja 2011/278/UE — Ważność — Zasada dobrej administracji — Ustalanie wskaźnika emisyjności produktu dla ciekłego metalu — Wykorzystanie danych pochodzących z „BREF” żelazo i stal i wytycznych w sprawie ustalania wskaźników emisyjności dla ciekłego metalu — Pojęcie „produktów podobnych” — Instalacje referencyjne — Obowiązek uzasadnienia)	7

2017/C 309/10	Sprawa C-84/16 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Continental Reifen Deutschland GmbH/Compagnie générale des établissements Michelin, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) [Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „XKING” — Sprzeciw właściciela krajowych znaków towarowych i rejestracji międzynarodowej zawierającej element słowny „X” — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Przeinaczenie dowodów]	8
2017/C 309/11	Sprawa C-112/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Odesłanie prejudycjalne — Łączność elektroniczna — Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/77/WE — Równość traktowania — Ustalenie liczby cyfrowych częstotliwości radiowych, które mają zostać przyznane każdemu operatorowi posiadającemu już analogowe częstotliwości radiowe — Uwzględnienie dotychczas nielegalnie użytkowanych analogowych częstotliwości radiowych — Korelacja między liczbą posiadanych analogowych częstotliwości radiowych i liczbą otrzymanych cyfrowych częstotliwości radiowych)	9
2017/C 309/12	Sprawa C-175/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 17 — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Dodatki do wynagrodzenia — Stowarzyszenie działające na rzecz ochrony dzieci — „Rodzice zastępczy w wiosce dziecięcej” — Tymczasowa nieobecność rodzica zastępczego — Pracownicy zatrudnieni jako asystentki — Pojęcie)	10
2017/C 309/13	Sprawa C-182/16 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA [Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „STICK MiniMINI Beretta” — Sprzeciw właściciela słownego unijnego znaku towarowego Mini Wini — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Poziom uwagi właściwego kręgu odbiorców — Niezależna pozycja odróżniająca — Charakter dominujący — Kryteria oceny podobieństwa wizualnego — Obowiązek uzasadnienia]	10
2017/C 309/14	Sprawy połączone C-196/16 i C-197/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) i in./Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Dyrektywa 2011/92/UE — Możliwość dokonania a posteriori oceny oddziaływania na środowisko działającej instalacji do produkcji energii z biogazu w celu otrzymania kolejnego zezwolenia)	11
2017/C 309/15	Sprawa C-225/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Mossie Ouhramiemu (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 11 ust. 2 — Decyzja o zakazie wjazdu wydana przed wejściem w życie tej dyrektywy i obejmująca okres dłuższy niż przewidziany w dyrektywie — Początek biegu okresu zakazu wjazdu)	12
2017/C 309/16	Sprawa C-348/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Moussa Sacko/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Odesłanie prejudycjalne — Polityka azylowa — Dyrektywa 2013/32/UE — Artykuły 12, 14, 31 i 46 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Skarga na decyzję o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Możliwość rozstrzygnięcia sprawy przez sąd bez wysłuchania wnioskodawcy)	12

2017/C 309/17	Sprawa C-386/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Kwalifikacja danej transakcji jako wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów — Zwolnienie z VAT wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów — Zamiar odsprzedania przez nabywcę zakupionych towarów podatnikowi w innym państwie członkowskim przed opuszczeniem przez nie terytorium pierwszego państwa członkowskiego — Ewentualny wpływ przetworzenia części towarów przed ich wysyłką]	13
2017/C 309/18	Sprawa C-471/16 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Meissen Keramik GmbH [Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „meissen” — Oddalenie sprzeciwu — Dowody przedstawione po raz pierwszy — Przeinaczenie — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 3 — Artykuł 8 ust. 5 — Związek między porównywanymi znakami towarowymi] . .	14
2017/C 309/19	Sprawa C-490/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – A.S./Republika Slovenija [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Przybycie nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej — Zorganizowanie przekroczenia granicy przez organy jednego państwa członkowskiego do celów tranzytu do innego państwa członkowskiego — Wjazd, na który zezwolono na zasadzie odstępstwa, ze względów humanitarnych — Artykuł 13 — Nielegalnie przekroczenie granicy zewnętrznej — Termin dwunastu miesięcy od dnia przekroczenia granicy — Artykuł 27 — Środki zaskarżenia — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 29 — Termin sześciu miesięcy na przeprowadzenie przekazania — Obliczanie terminów — Wniesienie skargi — Skutek zawieszający]	14
2017/C 309/20	Sprawa C-519/16: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública [Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 — Urzędowe kontrole pasz i żywności — Finansowanie kontroli urzędowych — Artykuły 26 i 27 — Ogólne opodatkowanie — Opłaty lub należności — Opłata od sklepów spożywczych]	15
2017/C 309/21	Sprawa C-646/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – postępowanie wszczęte przez Khadiję Jafari, Zainab Jafari [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Przybycie nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej — Zorganizowanie przekroczenia granicy przez organy jednego państwa członkowskiego do celów tranzytu do innego państwa członkowskiego — Wjazd, na który zezwolono na zasadzie odstępstwa, ze względów humanitarnych — Artykuł 2 lit. m) — Pojęcie „wizy” — Artykuł 12 — Wydanie wizy — Artykuł 13 — Nielegalnie przekroczenie granicy zewnętrznej]	16
2017/C 309/22	Sprawa C-670/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden – Niemcy) – Tsegezab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 20 — Początek procesu ustalenia — Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Doręczenie organom właściwym sprawozdania sporządzonego przez inne organy — Artykuł 21 ust. 1 — Terminy na złożenie wniosku o przejście — Przejęcie odpowiedzialności przez inne państwo członkowskie — Artykuł 27 — Środek prawny — Zakres kontroli sądowej] . . .	17
2017/C 309/23	Sprawa C-262/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Solvay Chimica Italia SpA i in./Autorita per l’energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Sprawa C-263/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Whirlpool Europe Srl i in./Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Sprawa C-273/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Sol Gas Primari Srl/Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Sprawa C-297/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 23 maja 2017 r. – Bashar Ibrahim/Bundesrepublik Deutschland	20
2017/C 309/27	Sprawa C-299/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy) w dniu 23 maja 2017 r. – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.	21
2017/C 309/28	Sprawa C-312/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Hamm (Niemcy) w dniu 29 maja 2017 r. – Surjit Singh Bedi/Republika Federalna Niemiec, Republika Federalna Niemiec działająca w imieniu i w interesie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	22
2017/C 309/29	Sprawa C-318/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 30 maja 2017 r. – Mahmud Ibrahim i in./Bundesrepublik Deutschland	23
2017/C 309/30	Sprawa C-319/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 30 maja 2017 r. – Nisreen Sharqawi i in./Bundesrepublik Deutschland	24
2017/C 309/31	Sprawa C-328/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Włochy) w dniu 31 maja 2017 r. – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in./Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Sprawa C-331/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 1 czerwca 2017 r. – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Sprawa C-342/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Włochy) w dniu 8 czerwca 2017 r. – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia/Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Sprawa C-368/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 czerwca 2017 r. — Hüsken i in./Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Sprawa C-374/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 czerwca 2017 r. – Finanzamt B/A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Sprawa C-389/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litwa) w dniu 29 czerwca 2017 r. – UAB „EVP International”/Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Sprawa C-400/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dolj (Rumunia) w dniu 30 czerwca 2017 r. – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită/SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Sprawa C-402/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 4 maja 2017 r. w sprawie T-403/15, JYSK sp. z o.o./Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 lipca 2017 r. przez JYSK sp. z o.o.	29

2017/C 309/39	Sprawa C-413/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 10 lipca 2017 r. – UAB „Roche Lietuva”/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Sprawa C-431/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulion tis Epikrateias (Grecja) w dniu 17 lipca 2017 r. – Monachos Eirinaios/Dikigorikos Syllogos Athinon . . .	30
2017/C 309/41	Sprawa C-443/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 24 lipca 2017 r. – Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Sprawa C-458/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 maja 2017 r. w sprawie T-410/16, Rami Makhoul/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 31 lipca 2017 r. przez Ramiego Makhoulfa	31
Sąd		
2017/C 309/43	Sprawa T-371/17: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lipca 2017 r. – Qualcomm i Qualcomm Europe/Komisja [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Postępowanie antymonopolowe — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 18 ust. 3 — Decyzja w sprawie żądania informacji — Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Brak pilnego charakteru] . .	33
2017/C 309/44	Sprawa T-429/17: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2017 r. – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Sprawa T-438/17: Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2017 r. – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Sprawa T-456/17: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2017 r. – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Sprawa T-459/17: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2017 r. – Fifth Avenue Entertainment/EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Sprawa T-464/17: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – TP/Komisja	36
2017/C 309/49	Sprawa T-456/17: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – VKR Holding/EUIPO (VELUX)	37
2017/C 309/50	Sprawa T-469/17: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2017 r. – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Sprawa T-470/17: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – Sensotek/EUIPO – Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Sprawa T-471/17: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2017 r. – Edison/EUIPO (EDISON)	39
2017/C 309/53	Sprawa T-488/17: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Ghost – Corporate Management/EUIPO (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Sprawa T-489/17: Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2017 r. – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Przedstawienie korka butelki)	40
2017/C 309/55	Sprawa T-13/16: Postanowienie Sądu z dnia 18 lipca 2017 r. – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Sprawa T-260/17: Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2017 r. – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 309/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 300 z 11.9.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 293 z 4.9.2017

Dz.U. C 283 z 28.8.2017

Dz.U. C 277 z 21.8.2017

Dz.U. C 269 z 14.8.2017

Dz.U. C 256 z 7.8.2017

Dz.U. C 249 z 31.7.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Rada Unii Europejskiej/Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Europejska

(Sprawa C-599/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie środków finansowych — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Podstawa faktyczna decyzji o zamrożeniu środków finansowych — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 309/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan, B. Driessen i G. Étienne, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (przedstawiciele: T. Buruma i A.M. van Eik, advocaten), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M.K. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling et V. Kaye, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gray, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Gauci i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas i B. Fodda, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).
- 3) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Opinia Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Parlament Europejski**(Opinia 1/15) ⁽¹⁾****(Opinia wydana na podstawie art. 218 ust. 11 TFUE — Projekt umowy między Kanadą a Unią Europejską — Przekazywanie danych dotyczących przelotu pasażera z Unii do Kanady — Właściwe podstawy prawne — Artykuł 16 ust. 2, art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE — Zgodność z art. 7 i 8 oraz z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)****(2017/C 309/03)**

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola i D. Moore, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Decyzja Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera powinna opierać się łącznie na art. 16 ust. 2 TFUE i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE,
- 2) Umowa między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera jest niezgodna z art. 7, 8 i 21, a także z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nie wyklucza przekazywania z Unii Europejskiej do Kanady danych szczególnie chronionych oraz wykorzystywania i zatrzymywania tych danych.
- 3) Umowa między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera, by była zgodna z art. 7 i 8, a także z art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych, powinna:
 - a) określać w sposób jasny i precyzyjny dane dotyczące przelotu pasażera podlegające przekazaniu z Unii Europejskiej do Kanady;
 - b) przewidywać, że modele i kryteria używane przy zautomatyzowanym przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera będą konkretne i wiarygodne, a także niedyskryminujące; przewidywać, że używane bazy danych będą ograniczone do baz wykorzystywanych przez Kanadę w związku ze zwalczaniem terroryzmu i poważnych przestępstw międzynarodowych;
 - c) uzależnić — poza zakresem weryfikacji dotyczących określonych wcześniej modeli i kryteriów, na których opiera się zautomatyzowane przetwarzanie danych dotyczących przelotu pasażera — wykorzystywanie tych danych przez kanadyjski właściwy organ podczas pobytu pasażerów lotniczych w Kanadzie i po opuszczeniu przez nich tego państwa, podobnie jak wszelkie udostępnianie tych danych innym organom, od materialnych i proceduralnych przesłanek opartych na obiektywnych kryteriach; uzależnić rzeczony wykorzystywanie i udostępnianie, z wyjątkiem nagłych, należycie uzasadnionych wypadków, od uprzedniej kontroli dokonywanej bądź przez sąd, bądź przez niezależny organ administracyjny, których rozstrzygnięcie zezwalające na wykorzystanie jest wydawane w następstwie uzasadnionego wniosku rzeczonych organów, złożonego w szczególności w ramach postępowań mających na celu zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie lub ściganie;
 - d) ograniczyć zatrzymywanie danych dotyczących przelotu pasażera po wyjeździe pasażerów lotniczych do tych pasażerów, w odniesieniu do których istnieją obiektywne elementy pozwalające na uznanie, że mogliby oni stanowić zagrożenie w rozumieniu zwalczania terroryzmu i poważnych przestępstw międzynarodowych;

- e) uzależnić udostępnianie danych dotyczących przelotu pasażera przez kanadyjski właściwy organ organom rządowym państwa trzeciego od przesłanki istnienia bądź to umowy między Unią Europejską a tym państwem trzecim równoważnej umowie między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera, bądź decyzji Komisji przyjętej na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych obejmującej organy, którym zamierza się przekazywać dane dotyczące przelotu pasażera;
- f) przewidywać prawo pasażerów lotniczych do indywidualnego informowania w wypadku wykorzystywania odnoszących się do nich danych dotyczących przelotu pasażera podczas ich pobytu w Kanadzie i po opuszczeniu przez nich tego państwa, a także w wypadku udostępnienia tych danych przez kanadyjski właściwy organ innym organom lub osobom fizycznym; oraz
- g) gwarantować, że nadzór nad przestrzeganiem zawartych w umowie między Kanadą a Unią Europejską o przekazywaniu i przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera norm odnoszących się do ochrony pasażerów lotniczych w zakresie przetwarzania odnoszących się do nich danych dotyczących przelotu pasażera będzie sprawowany przez niezależny organ kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Rada Unii Europejskiej/Hamas, Komisja Europejska

(Sprawa C-79/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie środków finansowych — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Podstawa faktyczna decyzji o zamrożeniu środków finansowych — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 309/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen, G. Étienne, M. Bishop, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Hamas (przedstawiciel: L. Glock, avocate), Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis i R. Tricot, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, F. Fize i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 grudnia 2014 r., Hamas/Rada (T-400/10, EU:T:2014:1095), zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-517/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Konkurencja — Artykuły 101 i 102 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 30 — Decyzja Komisji Europejskiej stwierdzająca istnienie niezgodnego z prawem kartelu na europejskim rynku szkła samochodowego — Publikacja jawnej wersji tej decyzji — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności pewnych informacji — Zakres uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające — Decyzja 2011/695/UE — Artykuł 8 — Poufność — Informacje pochodzące z wniosku o złagodzenie sankcji — Częściowe oddalenie wniosku o zachowanie poufności — Uzasadnione oczekiwania — Równość traktowania]

(2017/C 309/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (przedstawiciele: L. Garzaniti, F. Hoseinian i A. Burckett St Laurent, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd i AGC Glass Germany GmbH zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-560/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/77/WE — Przydzielenie praw użytkowania cyfrowych naziemnych częstotliwości radiowych dla radia i telewizji — Stwierdzenie nieważności trwającej procedury nieodpłatnego wyboru („konkursu piękności”) i zastąpienie jej procedurą w trybie aukcji — Interwencja prawodawcy krajowego — Niezależność krajowych organów regulacyjnych — Uprzednie konsultacje — Kryteria przydzielenia — Uzasadnione oczekiwania]

(2017/C 309/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europa Way Srl, Persidera SpA

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Przy udziale: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 3a dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie unieważnieniu przez prawodawcę włoskiego organizowanej przez krajowy właściwy organ regulacyjny, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu głównym, toczącej się procedury wyboru w celu przydzielenia częstotliwości radiowych, która została zawieszona mocą decyzji ministra.
- 2) Artykuł 9 dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), zmienionej dyrektywą 2009/140, oraz art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby nieodpłatna procedura wyboru w celu przydzielenia częstotliwości, która została wszczęta w celu zwalczania nielegalnego wykluczenia z rynku pewnych operatorów, była zastąpiona procedurą odpłatną, opartą na zmodyfikowanym planie przydziału częstotliwości po ograniczeniu ich liczby, pod warunkiem że nowa procedura wyboru jest oparta na obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriach wyboru i że jest zgodna z art. 8 ust. 2–4 dyrektywy 2002/21, ze zmianami. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, w świetle wszystkich istotnych okoliczności, czy wymogi określone przez odpłatną procedurę wyboru są tego rodzaju, że umożliwiają rzeczywiste wejście nowych podmiotów na rynek telewizji cyfrowej, bez nieuzasadnionego bardziej korzystnego traktowania operatorów działających już na rynku telewizji analogowej lub cyfrowej.
- 3) Zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie jest tak, iż sprzeciwia się ona unieważnieniu procedury wyboru w celu przydzielenia częstotliwości z tego jedynie powodu, że operatorzy tacy jak skarżący w postępowaniu głównym zostaliby dopuszczeni do tej procedury i przydzielono by im – jako jedynym oferentom – prawa użytkowania naziemnych częstotliwości cyfrowych dla emisji radiowej i telewizyjnej, gdyby procedura nie została unieważniona.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – postępowanie z inicjatywy Jana Šalplachty

(Sprawa C-670/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych — Dyrektywa 2003/8/WE — Minimalne wspólne zasady odnoszące się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze — Zakres stosowania — Przepis państwa członkowskiego stanowiący, że koszty tłumaczenia koniecznych dokumentów uzasadniających wniosek o przyznanie pomocy prawnej nie podlegają zwrotowi)

(2017/C 309/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Jan Šalplachta

Sentencja

Wykładni art. 3, 8 i 12 dyrektywy Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze, rozpatrywanych łącznie, należy dokonywać w ten sposób, że pomoc prawna przyznawana przez państwo członkowskie forum, w którym osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania lub stałego pobytu w innym państwie członkowskim złożyła wniosek o przyznanie pomocy prawnej w sporze transgranicznym, obejmuje również poniesione przez tę osobę koszty tłumaczenia koniecznych dokumentów uzasadniających ten wniosek.

(¹) Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Republika Czeska/Komisja Europejska
(Sprawa C-696/15 P) (¹)**

[Odwołanie — Transport — Dyrektywa 2010/40/UE — Wdrażanie inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego — Artykuł 7 — Przekazanie uprawnień Komisji Europejskiej — Granice — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 885/2013 — Zapewnianie usług informacyjnych o bezpiecznych i chronionych parkingach dla samochodów ciężarowych i pojazdów użytkowych — Rozporządzenie delegowane (UE) nr 886/2013 — Dane i procedury dotyczące dostarczania bezpłatnie użytkownikom minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym — Artykuł 290 TFUE — Wyrażne określenie celów, treści, zakresu oraz czasu obowiązywania przekazanych uprawnień — Istotny element danej dziedziny — Utworzenie organu kontroli]

(2017/C 309/08)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller i J. Pavliš, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux i Z. Malůšková, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 78 z 29.2.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil – Francja) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Sprawa C-80/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 1 — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Bezpłatny przydział uprawnień — Decyzja 2011/278/UE — Ważność — Zasada dobrej administracji — Ustalanie wskaźnika emisyjności produktu dla ciekłego metalu — Wykorzystanie danych pochodzących z „BREF” żelazo i stal i wytycznych w sprawie ustalania wskaźników emisyjności dla ciekłego metalu — Pojęcie „produktów podobnych” — Instalacje referencyjne — Obowiązek uzasadnienia)

(2017/C 309/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Montreuil

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Strona pozwana: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Sentencja

Analiza przedłożonych pytań nie wykazała niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Continental Reifen Deutschland GmbH/
Compagnie générale des établissements Michelin, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności
Intelektualnej (EUIPO)**

(Sprawa C-84/16 P) ⁽¹⁾

**[Odwwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust.
1 lit. b) — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „XKING” — Sprzeciw właściciela
krajowych znaków towarowych i rejestracji międzynarodowej zawierającej element słowny „X” —
Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd —
Przeinaczenie dowodów]**

(2017/C 309/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Continental Reifen Deutschland GmbH (przedstawiciele: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes i J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Compagnie générale des établissements Michelin (przedstawiciel: E. Carrillo, abogada), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Continental Reifen Deutschland GmbH pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Compagnie générale des établissements Michelin.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-112/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Łączność elektroniczna — Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/77/WE — Równość traktowania — Ustalenie liczby cyfrowych częstotliwości radiowych, które mają zostać przyznane każdemu operatorowi posiadającemu już analogowe częstotliwości radiowe — Uwzględnienie dotychczas nielegalnie użytkowanych analogowych częstotliwości radiowych — Korelacja między liczbą posiadanych analogowych częstotliwości radiowych i liczbą otrzymanych cyfrowych częstotliwości radiowych)

(2017/C 309/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Persidera SpA

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

przy udziale: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System Spa, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Sentencja

- 1) Artykuł 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), zmienionej dyrektywą 2009/140, jak również art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w celu przekształcenia istniejących kanałów analogowych w kanały cyfrowe uwzględnia nielegalnie użytkowane kanały analogowe, jeśli prowadzi to do przedłużenia trwania czy nawet utrwalenia niesłusznej przewagi konkurencyjnej.
- 2) Zasady niedyskryminacji i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w oparciu o to samo kryterium konwersji wywołuje skutek w postaci proporcjonalnie większej redukcji liczby przydzielonych kanałów cyfrowych w porównaniu z liczbą użytkowanych kanałów analogowych na niekorzyść jednego z operatorów w porównaniu do jego konkurentów, chyba że jest ona obiektywnie uzasadniona i proporcjonalna z punktu widzenia jej celu. Kontynuacja oferty telewizyjnej stanowi uzasadniony cel, który może stanowić podstawę dla takiej różnicy w traktowaniu. Niemniej jednak przepis, który prowadziłby do przyznania operatorom już obecnym na rynku liczby cyfrowych częstotliwości radiowych wyższej niż liczba wystarczająca dla zapewnienia kontynuacji ich oferty telewizyjnej, wykraczałby ponad to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu, i w ten sposób byłby nieproporcjonalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Sprawa C-175/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 17 — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Dodatki do wynagrodzenia — Stowarzyszenie działające na rzecz ochrony dzieci — „Rodzice zastępczy w wiosce dziecięcej” — Tymczasowa nieobecność rodzica zastępczego — Pracownicy zatrudnieni jako asystentki — Pojęcie)

(2017/C 309/12)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaanen, Satu Piik

Strona pozwana: SOS-Lapsikylä ry

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, należy interpretować w ten sposób, że nie może być on stosowany w stosunku do pracy najemnej, takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, polegającej na sprawowaniu opieki nad dziećmi w warunkach przypominających rodzinę, w zastępstwie za osobę, która jest za to odpowiedzialna w pierwszej kolejności, jeżeli nie zostało wykazane, że wymiar czasu pracy nie jest w całości mierzony lub wcześniej określony lub może być określony przez samego pracownika, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.05.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Sprawa C-182/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „STICK MiniMINI Beretta” — Sprzeciw właściciela słownego unijnego znaku towarowego Mini Wini — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Poziom uwagi właściwego kręgu odbiorców — Niezależna pozycja odróżniająca — Charakter dominujący — Kryteria oceny podobieństwa wizualnego — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 309/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (przedstawiciel: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik), Salumificio Fratelli Beretta SpA (przedstawiciele: G. Ghisletti, F. Braga i P. Pozzi, avvocati)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) i in./Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Sprawy połączone C-196/16 i C-197/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Dyrektywa 2011/92/UE — Możliwość dokonania a posteriori oceny oddziaływania na środowisko działającej instalacji do produkcji energii z biogazu w celu otrzymania kolejnego zezwolenia)

(2017/C 309/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silveti (C-197/16), Gianfranco Silveti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Strona pozwana: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

przy udziale: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) – Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Sentencja

W wypadku zaniechania przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r., prawo Unii z jednej strony nakłada na państwa członkowskie obowiązek usuwania sprzecznych z prawem skutków tego zaniechania, a z drugiej strony nie stoi na przeszkodzie temu, by ocena tego oddziaływania została przeprowadzona tytułem legalizacji po wybudowaniu i oddaniu do użytku danej instalacji, pod warunkiem że:

- przepisy krajowe umożliwiające tę legalizację nie stwarzają zainteresowanym okazji do obejścia norm prawa Unii lub uchylecia się od ich stosowania oraz
- ocena przeprowadzona tytułem legalizacji nie dotyczy jedynie oddziaływania tej instalacji na środowisko w przyszłości, ale uwzględnia skutki dla środowiska, które wystąpiły od czasu wybudowania tej instalacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Mossie Ouhramiemu

(Sprawa C-225/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 11 ust. 2 — Decyzja o zakazie wjazdu wydana przed wejściem w życie tej dyrektywy i obejmująca okres dłuższy niż przewidziany w dyrektywie — Początek biegu okresu zakazu wjazdu)

(2017/C 309/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Mossa Ouhrami

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tym przepisie czas trwania zakazu wjazdu, nieprzekraczający co do zasady pięciu lat, powinien być liczony poczynając od dnia rzeczywistego opuszczenia przez daną osobę terytorium państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Moussa Sacko/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Sprawa C-348/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka azylowa — Dyrektywa 2013/32/UE — Artykuły 12, 14, 31 i 46 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Skarga na decyzję o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Możliwość rozstrzygnięcia sprawy przez sąd bez wysłuchania wnioskodawcy)

(2017/C 309/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Moussa Sacko

Strona pozwana: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, a w szczególności jej art. 12, 14, 31 i 46 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by sąd krajowy, do którego wpłynęła skarga na decyzję o odrzuceniu oczywiście bezzasadnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, oddalił rzeczoną skargę bez przesłuchania wnioskodawcy, jeżeli okoliczności faktyczne nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do zasadności tej decyzji, pod warunkiem, że w trakcie postępowania w pierwszej instancji wnioskodawcy umożliwiono stawienie się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 14 tej dyrektywy oraz że protokół lub stenogram z tego przesłuchania, w sytuacji gdy się ono odbyło, został załączony do akt zgodnie z art. 17 ust. 2 tej dyrektywy, a także, po drugie, że sąd, do którego wpłynęła skarga, może zarządzić przeprowadzenie takiej rozprawy, jeżeli uzna to za konieczne dla celów pełnego rozpatrzenia ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, o którym mowa w art. 46 ust. 3 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-386/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Kwalifikacja danej transakcji jako wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów — Zwolnienie z VAT wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów — Zamiar odsprzedaży przez nabywcę zakupionych towarów podatnikowi w innym państwie członkowskim przed opuszczeniem przez nie terytorium pierwszego państwa członkowskiego — Ewentualny wpływ przetworzenia części towarów przed ich wysyłką]

(2017/C 309/17)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Toridas” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Sentencja

1) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w sprawie w postępowaniu głównym dostawa towarów dokonana przez podatnika mającego siedzibę w pierwszym państwie członkowskim nie jest zwolniona z podatku od wartości dodanej na podstawie tego przepisu, jeżeli przed zawarciem tej transakcji dostawca zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej w drugim państwie członkowskim informuje dostawcę, że towary zostaną natychmiast odsprzedane podatnikowi mającemu siedzibę w trzecim państwie członkowskim, przed wywiezieniem ich z pierwszego państwa członkowskiego i przed przetransportowaniem ich do miejsca przeznaczenia tego trzeciego podatnika, pod warunkiem że ta druga dostawa została faktycznie dokonana i towary zostały następnie przetransportowane z pierwszego państwa członkowskiego do miejsca przeznaczenia w państwie członkowskim trzeciego podatnika. Rejestracja do celów tego podatku pierwszego nabywcy w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca pierwszej dostawy lub miejsca końcowego nabycia nie stanowi kryterium klasyfikacyjnego dla transakcji wewnątrzwspólnotowej; samo zarejestrowanie nie jest też dowodem wystarczającym do wykazania wewnątrzwspólnotowego charakteru transakcji.

- 2) Na potrzeby dokonania wykładni art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112 przetworzenie towarów w ramach łańcucha dwóch następujących po sobie dostaw, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na zamówienie pośredniczącego nabywcy i dokonane przed transportem do państwa członkowskiego końcowego nabywcy, nie ma wpływu na przesłanki ewentualnego zwolnienia pierwszej dostawy z podatku od wartości dodanej, ponieważ przetworzenie to następuje po dokonaniu pierwszej dostawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Sprawa C-471/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „meissen” — Oddalenie sprzeciwu — Dowody przedstawione po raz pierwszy — Przeinaczenie — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 3 — Artykuł 8 ust. 5 — Związek między porównywanymi znakami towarowymi]

(2017/C 309/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (przedstawiciele: O. Spuhler i M. Geitz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik), Meissen Keramik GmbH (przedstawiciele: M. Vohwinkel i K. Gennen, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – A.S./Republika Slovenija

(Sprawa C-490/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Przybycie nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej — Zorganizowanie przekroczenia granicy przez organy jednego państwa członkowskiego do celów tranzytu do innego państwa członkowskiego — Wjazd, na który zezwolono na zasadzie odstępstwa, ze względów humanitarnych — Artykuł 13 — Nielegalnie przekroczenie granicy zewnętrznej — Termin dwunastu miesięcy od dnia przekroczenia granicy — Artykuł 27 — Środki zaskarżenia — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 29 — Termin sześciu miesięcy na przeprowadzenie przekazania — Obliczanie terminów — Wniesienie skargi — Skutek zawieszający]

(2017/C 309/19)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.S.,

Druga strona postępowania: Republika Słowenia

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca, rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej może powołać się, w ramach skargi na podjętą wobec niej decyzję o przekazaniu, na błędne zastosowanie ustanowionego w art. 13 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia kryterium odpowiedzialności, dotyczącego nielegalnego przekroczenia granicy państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, którego wjazd był tolerowany przez organy pierwszego państwa członkowskiego skonfrontowane z przybyciem nadzwyczajnie dużej liczby osób ubiegających się o tranzyt przez terytorium tego państwa członkowskiego w celu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, przy czym nie spełniał on warunków wjazdu co do zasady obowiązujących w tym pierwszym państwie członkowskim, powinien zostać uznany za osobę, która „nielegalnie przekroczyła” granicę wspomnianego pierwszego państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 13 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 604/2013 w związku z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że wniesienie skargi na decyzję o przekazaniu nie ma wpływu na obliczenie terminu przewidzianego we wspomnianym art. 13 ust. 1.

Artykuł 29 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że wniesienie takiej skargi oznacza, iż termin ustanowiony w tych przepisach rozpoczyna bieg dopiero w dniu wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie tej skargi, także w przypadku, gdy sąd, do którego wniesiono skargę, postanowił skierować do Trybunału wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w zakresie, w jakim wspomnianej skardze nadano skutek zawieszający zgodnie z art. 27 ust. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 14.11.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública

(Sprawa C-519/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 — Urzędowe kontrole pasz i żywności — Finansowanie kontroli urzędowych — Artykuły 26 i 27 — Ogólne opodatkowanie — Opłaty lub należności — Opłata od sklepów spożywczych]

(2017/C 309/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Superfoz – Supermercados Lda

Strona pozwana: Fazenda Pública

Sentencja

Artykuły 26 i 27 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 z dnia 15 maja 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie nałożeniu opłaty takiej jak ta będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym jedynie na detaliczne sklepy spożywcze, w sytuacji gdy przychody z tej opłaty nie służą konkretnie finansowaniu kontroli urzędowych, które zostały wywołane przez zobowiązanych do zapłaty tej opłaty lub są wykonywane z korzyścią dla nich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – postępowanie wszczęte przez Khadiję Jafari, Zainab Jafari

(Sprawa C-646/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Przybycie nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej — Zorganizowanie przekroczenia granicy przez organy jednego państwa członkowskiego do celów tranzytu do innego państwa członkowskiego — Wjazd, na który zezwolono na zasadzie odstępstwa, ze względów humanitarnych — Artykuł 2 lit. m) — Pojęcie „wizy” — Artykuł 12 — Wydanie wizy — Artykuł 13 — Nielegalnie przekroczenie granicy zewnętrznej]

(2017/C 309/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Sentencja

- 1) Artykuł 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w związku z art. 2 lit. m) tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że tolerowania – przez organy pierwszego państwa członkowskiego skonfrontowane z przybyciem nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o tranzyt przez terytorium tego państwa członkowskiego w celu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim – wjazdu na terytorium takich obywateli, którzy nie spełniają warunków wjazdu co do zasady obowiązujących w tym pierwszym państwie członkowskim, nie można uznać za wydanie „wizy” w rozumieniu tego artykułu 12.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, którego wjazd był tolerowany przez organy pierwszego państwa członkowskiego skonfrontowane z przybyciem nadzwyczajnie dużej liczby osób ubiegających się o tranzyt przez terytorium tego państwa członkowskiego w celu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, przy czym nie spełniał on warunków wjazdu co do zasady obowiązujących w tym pierwszym państwie członkowskim, powinien zostać uznany za osobę, która „nielegalnie przekroczyła” granicę wspomnianego pierwszego państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden – Niemcy) – Tsegezab Mengesteab/
Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-670/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 20 — Początek procesu ustalenia — Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Doręczenie organom właściwym sprawozdania sporządzonego przez inne organy — Artykuł 21 ust. 1 — Terminy na złożenie wniosku o przejście — Przejście odpowiedzialności przez inne państwo członkowskie — Artykuł 27 — Środek prawny — Zakres kontroli sądowej]

(2017/C 309/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Minden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tsegezab Mengesteab

Strona przeciwna: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej może – w ramach odwołania wniesionego od przyjętej wobec niej decyzji o przekazaniu – powołać się na upływ terminu wskazanego w art. 21 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, i to nawet jeśli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, jest gotowe do przejścia tej osoby.
- 2) Artykuł 21 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że wniosek o przejście nie może być w sposób ważny złożony po upływie ponad trzech miesięcy od złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nawet jeśli wspomniany wniosek o przejście został złożony w okresie krótszym niż dwa miesiące po uzyskaniu pozytywnego trafienia w systemie Eurodac w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uważa się za złożony, gdy pisemny dokument – sporządzony przez organ publiczny i zaświadczaający, że obywatel państwa trzeciego wniósł o udzielenie mu ochrony międzynarodowej – został doręczony organowi zobowiązanemu do wykonania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia i, w danym wypadku, gdy organowi temu doręczono jedynie zasadnicze informacje zawarte w takim dokumencie, lecz nie sam dokument lub jego kopię.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Solvay Chimica Italia SpA i in./
Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico**

(Sprawa C-262/17)

(2017/C 309/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Strona pozwana: Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾, a w szczególności art. 3 ust. 5 i 6 oraz art. 28, należy interpretować w ten sposób, że sieć elektroenergetyczną, a zatem „system dystrybucyjny” w rozumieniu tej dyrektywy stanowi zawsze system ustanowiony i eksploatowany przez podmiot prywatny, do którego jest przyłączona ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i który jest połączony z siecią publiczną, nie wyłączając z takiej klasyfikacji systemów prywatnych posiadających te cechy, utworzonych przed wejściem w życie dyrektywy i stworzonych pierwotnie dla własnych potrzeb?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy jedyną możliwością przewidzianą w dyrektywie celem wykorzystania szczególnych uwarunkowań prywatnej sieci elektroenergetycznej jest zaklasyfikowanie jej do kategorii ZSD określonej w art. 28 tej dyrektywy, czy też zezwala ona ustawodawcy krajowemu na wyodrębnienie innej kategorii systemów dystrybucyjnych podlegającej uproszczonym przepisom, różniącym się od uregulowań dotyczących ZSD?
- 3) Niezależnie od powyższych pytań, czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona każdorazowo na zamknięte systemy dystrybucyjne określone w art. 28 obowiązek przyłączenia stron trzecich?
- 4) Niezależnie od powyższych pytań, czy klasyfikacja prywatnej sieci elektroenergetycznej jako zamkniętego systemu dystrybucyjnego w rozumieniu art. 28 dyrektywy 2009/72/WE umożliwia prawodawcy krajowemu wyłącznie określenie odstępstw od ogólnego systemu dystrybucyjnego wyraźnie ustanowionych w art. 28 i art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, czy też – w świetle tego, co wyrażono w motywach 29 i 30 dyrektywy – zezwala ona lub narzuca państwu członkowskiemu obowiązek ustanowienia dalszych wyjątków w zakresie stosowania przepisów ogólnych dotyczących systemów dystrybucyjnych w sposób zapewniający osiągnięcie celów wskazanych w ww. motywach?
- 5) W razie gdyby Trybunał uznał, że jest możliwe lub wskazane, by państwo członkowskie wprowadziło przepisy uwzględniające specyfikę zamkniętych systemów dystrybucyjnych, czy prawo krajowe, takie jak w niniejszym postępowaniu, które podporządkowuje zamknięte systemy dystrybucyjne przepisom regulującym zagadnienia dysponowania i rozdziału, w całości analogicznym do kwestii unormowanych dla sieci publicznych, i które odnośnie do kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej stanowią, że wypłata takich kwot jest częściowo proporcjonalna w stosunku do energii zużywanej w ramach zamkniętego systemu, sprzeciwia się przepisom dyrektywy 2009/72/WE, a w szczególności motywom 29 i 30, art. 15 ust. 7, art. 37 ust. 6 lit. b) i art. 26 ust. 4?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Whirlpool Europe Srl i in./Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sprawa C-263/17)

(2017/C 309/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Strona pozwana: Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾, a w szczególności art. 3 ust. 5 i 6 oraz art. 28, należy interpretować w ten sposób, że sieć elektroenergetyczną, a zatem „system dystrybucyjny” w rozumieniu tej dyrektywy stanowi zawsze system ustanowiony i eksploatowany przez podmiot prywatny, do którego jest przyłączona ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i który jest połączony z siecią publiczną, nie wyłączając z takiej klasyfikacji systemów prywatnych posiadających te cechy, utworzonych przed wejściem w życie dyrektywy i stworzonych pierwotnie dla własnych potrzeb?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy jedyną możliwością przewidzianą w dyrektywie celem wykorzystania szczególnych uwarunkowań prywatnej sieci elektroenergetycznej jest zaklasyfikowanie jej do kategorii ZSD określonej w art. 28 tej dyrektywy, czy też zezwala ona ustawodawcy krajowemu na wyodrębnienie innej kategorii systemów dystrybucyjnych podlegającej uproszczonym przepisom, różniącym się od uregulowań dotyczących ZSD?
- 3) Niezależnie od powyższych pytań, czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona każdorazowo na zamknięte systemy dystrybucyjne określone w art. 28 obowiązek przyłączenia stron trzecich?
- 4) Niezależnie od powyższych pytań, czy klasyfikacja prywatnej sieci elektroenergetycznej jako zamkniętego systemu dystrybucyjnego w rozumieniu art. 28 dyrektywy 2009/72/WE umożliwia prawodawcy krajowemu wyłącznie określenie odstępstw od ogólnego systemu dystrybucyjnego wyraźnie ustanowionych w art. 28 i art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, czy też – w świetle tego, co wyrażono w motywach 29 i 30 dyrektywy – zezwala ona lub narzuca państwu członkowskiemu obowiązek ustanowienia dalszych wyjątków w zakresie stosowania przepisów ogólnych dotyczących systemów dystrybucyjnych w sposób zapewniający osiągnięcie celów wskazanych w ww. motywach?
- 5) W razie gdyby Trybunał uznał, że jest możliwe lub wskazane, by państwo członkowskie wprowadziło przepisy uwzględniające specyfikę zamkniętych systemów dystrybucyjnych, czy prawo krajowe, takie jak w niniejszym postępowaniu, które podporządkowuje zamknięte systemy dystrybucyjne przepisom regulującym zagadnienia dysponowania i rozdziału, w całości analogicznym do kwestii unormowanych dla sieci publicznych, i które odnośnie do kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej stanowią, że wypłata takich kwot jest częściowo proporcjonalna w stosunku do energii zużywanej w ramach zamkniętego systemu, sprzeciwia się przepisom dyrektywy 2009/72/WE, a w szczególności motywom 29 i 30, art. 15 ust. 7, art. 37 ust. 6 lit. b) i art. 26 ust. 4?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Sol Gas Primari Srl/Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sprawa C-273/17)

(2017/C 309/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sol Gas Primari Srl

Strona pozwana: Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾, a w szczególności art. 3 ust. 5 i 6 oraz art. 28, należy interpretować w ten sposób, że sieć elektroenergetyczna, a zatem „system dystrybucyjny” w rozumieniu tej dyrektywy stanowi zawsze system ustanowiony i eksploatowany przez podmiot prywatny, do którego jest przyłączona ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i który jest połączony z siecią publiczną, nie wyłączając z takiej klasyfikacji systemów prywatnych posiadających te cechy, utworzonych przed wejściem w życie dyrektywy i stworzonych pierwotnie dla własnych potrzeb?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy jedyną możliwością przewidzianą w dyrektywie celem wykorzystania szczególnych uwarunkowań prywatnej sieci elektroenergetycznej jest zaklasyfikowanie jej do kategorii ZSD określonej w art. 28 tej dyrektywy, czy też zezwala ona ustawodawcy krajowemu na wyodrębnienie innej kategorii systemów dystrybucyjnych podlegającej uproszczonym przepisom, różniącym się od uregulowań dotyczących ZSD?
- 3) Niezależnie od powyższych pytań, czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona każdorazowo na zamknięte systemy dystrybucyjne określone w art. 28 obowiązek przyłączenia stron trzecich?
- 4) Niezależnie od powyższych pytań, czy klasyfikacja prywatnej sieci elektroenergetycznej jako zamkniętego systemu dystrybucyjnego w rozumieniu art. 28 dyrektywy 2009/72/WE umożliwia prawodawcy krajowemu wyłącznie określenie odstępstw od ogólnego systemu dystrybucyjnego wyraźnie ustanowionych w art. 28 i art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, czy też – w świetle tego, co wyrażono w motywach 29 i 30 dyrektywy – zezwala ona lub narzuca państwu członkowskiemu obowiązek ustanowienia dalszych wyjątków w zakresie stosowania przepisów ogólnych dotyczących systemów dystrybucyjnych w sposób zapewniający osiągnięcie celów wskazanych w ww. motywach?
- 5) W razie gdyby Trybunał uznał, że jest możliwe lub wskazane, by państwo członkowskie wprowadziło przepisy uwzględniające specyfikę zamkniętych systemów dystrybucyjnych, czy prawo krajowe, takie jak w niniejszym postępowaniu, które podporządkowuje zamknięte systemy dystrybucyjne przepisom regulującym zagadnienia dysponowania i rozdziału, w całości analogicznym do kwestii unormowanych dla sieci publicznych, i które odnośnie do kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej stanowią, że wypłata takich kwot jest częściowo proporcjonalna na stosunku do energii zużywanej w ramach zamkniętego systemu, sprzeciwia się przepisom dyrektywy 2009/72/WE, a w szczególności motywom 29 i 30, art. 15 ust. 7, art. 37 ust. 6 lit. b) i art. 26 ust. 4?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 23 maja 2017 r. – Bashar Ibrahim/Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-297/17)

(2017/C 309/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bashar Ibrahim

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, w zakresie, w jakim uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.?

Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

- 2) Czy art. 33 dyrektywy 2013/32/UE przyznaje państwom członkowskim prawo wyboru w kwestii odrzucenia wniosku o udzielenie azylu z uwagi na niedopuszczalność ze względu na istnienie odmiennej odpowiedzialności międzynarodowej (rozporządzenie Dublin) lub ze względu na przepis art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy prawo Unii stoi na przeszkodzie odrzuceniu przez państwo członkowskie w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na udzielenie ochrony uzupełniającej w innym państwie członkowskim, jeżeli
 - a) wnioskodawca ubiega się o wzmocnienie ochrony uzupełniającej udzielonej mu w innym państwie członkowskim (nadanie statusu uchodźcy), a procedura azylowa w tym innym państwie członkowskim była i nadal jest obciążona systemowymi wadami, lub
 - b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej
 - naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo
 - nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
 - a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejście został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
 - b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejście wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejścia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na międzypaństwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 23 maja 2017 r. – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und
Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.**

(Sprawa C-299/17)

(2017/C 309/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Strona pozwana: Google Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, zabraniające wyłącznie komercyjnym operatorom wyszukiwarek i komercyjnym oferentom usług, przetwarzającym treści, a nie innym – także komercyjnym użytkownikom – publicznego udostępniania prasy albo jej fragmentów (z wyłączeniem pojedynczych słów lub bardzo niewielkich fragmentów tekstu), stosownie do art. 1 pkt 2 i 5 dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾ w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE stanowi regulację, która nie odnosi się szczególnie do usług określonych w tym punkcie?
- 2) A jeśli ten przypadek nie zachodzi, to czy uregulowanie krajowe, zabraniające wyłącznie komercyjnym operatorom wyszukiwarek i komercyjnym oferentom usług, przetwarzającym treści, a nie innym – także komercyjnym użytkownikom – publicznego udostępniania prasy albo jej fragmentów (z wyłączeniem pojedynczych słów lub bardzo niewielkich fragmentów tekstu) stanowi przepis techniczny w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE, to znaczy wiążący przepis dotyczący wykonywania działalności usługowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych w brzmieniu dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, Dz.U. L 217, s. 18 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 21, s. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Hamm (Niemcy) w dniu 29 maja 2017 r. – Surjit Singh Bedi/Republika Federalna Niemiec, Republika Federalna Niemiec działająca w imieniu i w interesie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-312/17)

(2017/C 309/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Surjit Singh Bedi

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec, Republika Federalna Niemiec działająca w imieniu i w interesie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu układu zbiorowego, zgodnie z którym prawo do zasiłku pomostowego wypłacanego na podstawie określonego w układzie zbiorowym wynagrodzenia zasadniczego w celu zagwarantowania odpowiednich środków utrzymania pracownikom, którzy utracili swoje miejsce pracy, do chwili uzyskania ekonomicznego zabezpieczenia w postaci prawa do emerytury z ustawowego ubezpieczenia emerytalnego, ustaje w chwili nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, i w razie zastosowania tego uregulowania za decydujące kryterium przyjmuje się możliwość uzyskania wcześniejszej emerytury ze względu na niepełnosprawność?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 4, s. 79)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 30 maja 2017 r. – Mahmud Ibrahim i in./Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-318/17)

(2017/C 309/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, ustawowo reprezentowany przez rodziców Fadwę i Mahmuda Ibrahimów, Ahmad Ibrahim, ustawowo reprezentowany przez rodziców Fadwę i Mahmuda Ibrahimów

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, w zakresie, w jakim uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.?

Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

- 2) Czy art. 33 dyrektywy 2013/32/UE przyznaje państwom członkowskim prawo wyboru w kwestii odrzucenia wniosku o udzielenie azylu z uwagi na niedopuszczalność ze względu na istnienie odmiennej odpowiedzialności międzynarodowej (rozporządzenie Dublin) lub ze względu na przepis art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy prawo Unii stoi na przeszkodzie odrzuceniu przez państwo członkowskie w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na udzielenie ochrony uzupełniającej w innym państwie członkowskim, jeżeli

a) wnioskodawca ubiega się o wzmocnienie ochrony uzupełniającej udzielonej mu w innym państwie członkowskim (nadanie statusu uchodźcy), a procedura azylowa w tym innym państwie członkowskim była i nadal jest obciążona systemowymi wadami, lub

b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej

— naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo

— nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?

- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?

5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

- a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejście został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
- b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejście wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejścia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na międzypaństwowe porozumienie o readmisji?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 30 maja 2017 r. – Nisreen Sharqawi i in./Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-319/17)

(2017/C 309/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, ustawowo reprezentowany przez matkę Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, ustawowo reprezentowany przez matkę Nisreen Sharqawi

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE (¹) stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, w zakresie, w jakim uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.?

Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

- 2) Czy art. 33 dyrektywy 2013/32/UE przyznaje państwom członkowskim prawo wyboru w kwestii odrzucenia wniosku o udzielenie azylu z uwagi na niedopuszczalność ze względu na istnienie odmiennej odpowiedzialności międzynarodowej (rozporządzenie Dublin) lub ze względu na przepis art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy prawo Unii stoi na przeszkodzie odrzuceniu przez państwo członkowskie w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na udzielenie ochrony uzupełniającej w innym państwie członkowskim, jeżeli
 - a) wnioskodawca ubiega się o wzmocnienie ochrony uzupełniającej udzielonej mu w innym państwie członkowskim (nadanie statusu uchodźcy), a procedura azylowa w tym innym państwie członkowskim była i nadal jest obciążona systemowymi wadami, lub

- b) konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe beneficjentów ochrony uzupełniającej w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony uzupełniającej
- naruszają art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC albo
 - nie spełniają wymogów art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie naruszają art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lit. b): czy dotyczy to także sytuacji, w której beneficjenci ochrony uzupełniającej nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże w tym zakresie nie są traktowani inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- a) czy rozporządzenie Dublin III znajduje zastosowanie w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz wniosek o wtórne przejęcie został złożony dopiero po dniu 1 stycznia 2014 r., a wnioskodawca uprzednio (w lutym 2013 r.) uzyskał już ochronę uzupełniającą w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?
 - b) czy z uregulowań dublińskich można wyprowadzić – dorozumiane – przejście odpowiedzialności na państwo członkowskie ubiegające się o wtórne przejęcie wnioskodawcy, w razie gdy odpowiedzialne państwo członkowskie, do którego skierowano zgłoszony we właściwym terminie wniosek, odmówiło wtórnego przejęcia na podstawie przepisów dublińskich, a zamiast tego powołało się na międzypaństwowe porozumienie o readmisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Włochy) w dniu 31 maja 2017 r. – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in./Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Sprawa C-328/17)

(2017/C 309/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Strona pozwana: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy nr 89/665/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽¹⁾, sprzeciwiają się przepisom krajowym przyznającym możliwość zaskarżenia czynności przetargowych wyłącznie przedsiębiorcom, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do udziału w przetargu, także wówczas gdy w skardze zakwestionowano same podstawy procedury przetargowej, w zakresie w jakim przepisy przetargowe powodują, że nieuzyskanie zamówienia jest wysoce prawdopodobne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 1 czerwca 2017 r. – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Sprawa C-331/17)

(2017/C 309/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte d'appello di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Martina Sciotto

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy prawa europejskiego [w szczególności klauzula 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾] stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego (w szczególności art. 3 ust. 6 dekretu z mocą ustawy nr 64 z dnia 30 kwietnia 2010 r., przekształconego, ze zmianami, w ustawę nr 100 z dnia 29 czerwca 2010 r.), które, wyłączając w sposób ogólny stosunki pracy na czas określony pracowników fundacji operowo-symfonicznych spod zasady, zgodnie z którą normalną formą stosunku pracy jest zatrudnienie na czas nieokreślony, muszą być interpretowane jako pełna liberalizacja takich stosunków, bez przewidzenia, także w sytuacji odnowienia [umowy lub stosunku pracy] na okres ponad trzech lat (lub inny okres), środków przekształcenia stosunku (stabilizacji) lub naprawienia szkody)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Włochy) w dniu 8 czerwca 2017 r. – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia/Comune di Padova

(Sprawa C-342/17)

(2017/C 309/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Strona pozwana: Comune di Padova

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one stosowaniu przepisów art. 52 regulaminu gminy Padwy w sprawie świadczenia usług cmentarnych i pogrzebowych:

„W żadnym wypadku przechowawca nie ma prawa oddać urny pogrzebowej na przechowanie osobom trzecim. Zakaz ten obowiązuje także w przypadku wyraźnego wyrażenia woli przez zmarłego za jego życia (ustęp trzeci).

Obowiązkowe jest przechowywanie urny wyłącznie w domu (mieszkaniu) przechowawcy (ustęp czwarty).

W żadnym wypadku przechowywanie urn pogrzebowych nie może mieć charakteru zarobkowego, w związku z tym niedopuszczalna jest działalność gospodarcza, której przedmiotem, także niewyłącznym, jest przechowywanie urn pogrzebowych w jakimkolwiek charakterze i przez jakikolwiek okres. Zakaz ten obowiązuje także w przypadku wyraźnego wyrażenia woli przez zmarłego za jego życia (ustęp dziesiąty).”?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 czerwca 2017 r. — Hüsken i in./Lufthansa CityLine GmbH

(Sprawa C-368/17)

(2017/C 309/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hüsken i in.

Strona pozwana: Lufthansa CityLine GmbH

Prezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 r. wykreślił niniejszą sprawę z rejestru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 21 czerwca 2017 r. – Finanzamt B/A-Brauerei

(Sprawa C-374/17)

(2017/C 309/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Druga strona postępowania w pierwszej instancji i strona wnosząca skargę rewizyjną: Finanzamt B

Strona skarżąca i druga strona postępowania rewizyjnego: A-Brauerei

Pytania prejudycjalne

Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zakazana na mocy tego przepisu pomoc ma miejsce wtedy, gdy zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego podatek od nabycia nieruchomości nie jest pobierany od podlegającego opodatkowaniu nabycia w związku z przekształceniem (połączeniem), jeżeli w procesie przekształcenia uczestniczą określone podmioty prawa (przedsiębiorstwo dominujące i spółka zależna) i przedsiębiorstwo dominujące posiada w spółce zależnej 100 % udziałów przez okres pięciu lat przed operacją prawną przekształcenia i pięciu lat po tej operacji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 29 czerwca 2017 r. – UAB „EVP International”/ Lietuvos bankas

(Sprawa C-389/17)

(2017/C 309/36)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: UAB „EVP International”

Druga strona postępowania: Lietuvos bankas

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w analizowanym postępowaniu następujące usługi należy uznać za usługi płatnicze (nie)związane z emisją pieniądza elektronicznego:

- a) transakcja płatnicza, w ramach której na podstawie polecenia (instrukcji) posiadacza pieniądza elektronicznego do instytucji pieniądza elektronicznego (emitenta) pieniądz elektroniczny (podlegające wykupowi środki) wykupione według wartości nominalnej są przekazywane na rachunek bankowy strony trzeciej;
- b) transakcja płatnicza, w ramach której na podstawie instrukcji sprzedawcy nabywca (płatnik) towarów lub usług płaci za towary lub usługi przez dokonanie transferu/płatności środków pieniężnych do instytucji pieniądza elektronicznego (emitenta pieniądza elektronicznego), który po otrzymaniu takich środków pieniężnych emituje pieniądz elektroniczny według wartości nominalnej otrzymanych środków na rzecz sprzedawcy (posiadacza pieniądza elektronicznego).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. 2009, L 267, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dolj (Rumunia) w dniu 30 czerwca 2017 r. – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită/SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

(Sprawa C-400/17)

(2017/C 309/37)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Dolj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Strona pozwana: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znacząca nierównowaga między prawami i obowiązkami stron wynikającymi z umowy obejmuje też sytuację, w której w trakcie wykonywania umowy w sposób okresowy lub ciągły świadczenie konsumenta stało się nadmiernie uciążliwe w porównaniu z chwilą zawarcia umowy z powodu istotnych zmian kursu wymiany, których żadna ze stron nie była w stanie przewidzieć?
- 2) Czy wyrażenie warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 powinno oznaczać, że taki warunek umowny powinien przewidywać tylko powody jego ujęcia w umowie i jego mechanizm funkcjonowania, czy też powinien przewidywać wszystkie jego możliwe konsekwencje, w zależności od których może zmieniać się cena płacona przez konsumenta, na przykład ryzyko kursowe?
- 3) Czy w ramach wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 wyrażenie „nie będą wiążące dla konsumenta” może być interpretowane w ten sposób, że w przypadku znaczącej nierównowagi między prawami i obowiązkami stron wynikłej na skutek zmiany kursu wymiany, sąd krajowy ma prawo zwolnić konsumenta z obowiązku ponoszenia w całości ryzyka kursowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 4 maja 2017 r. w sprawie T-403/15, JYSK sp. z o.o./Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 lipca 2017 r. przez JYSK sp. z o.o.

(Sprawa C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: JYSK sp. z o.o. (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, advokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie żąda, by wyrok Sądu stwierdzający niedopuszczalność jego skargi na tej podstawie, że decyzja Komisji C (2015) 3228 final z dnia 1 maja 2015 r. nie dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie, został uchylony ze względu na to, że narusza zasadę skutecznej ochrony sądowej.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że pośredni dostęp do Trybunału w drodze odesłania prejudycjalnego ze strony sądów polskich nie daje ochrony przewidzianej w art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że wspomniana decyzja Komisji dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 10 lipca 2017 r. – UAB „Roche Lietuva”/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Sprawa C-413/17)

(2017/C 309/39)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „Roche Lietuva”

Strona pozwana: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 2 i 23 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ oraz załącznika VI do tej dyrektywy (łącznie bądź oddzielnie, lecz bez ograniczania się do tych przepisów), należy interpretować i rozumieć w ten sposób, że w przypadku gdy instytucja zamawiająca – zakład opieki zdrowotnej nad ludźmi – zamierza nabyć towary (sprzęt medyczny i materiały diagnostyczne) lub określone prawa do nich w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, aby być w stanie samodzielnie wykonywać badania, zakres uznania tej instytucji zamawiającej obejmuje uprawnienie do ustanowienia w specyfikacji technicznej tylko takich wymogów dla tych towarów, które nie opisują w oderwaniu poszczególnych operacyjnych (technicznych) i użytkowych (funkcjonalnych) cech sprzętu lub materiałów, tylko określają parametry jakościowe badań, które mają być wykonywane, oraz charakterystykę funkcjonalną laboratorium badawczego, których treść powinna zostać opisana oddzielnie w specyfikacji warunków danego zamówienia publicznego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 17 lipca 2017 r. – Monachos Eirinaios/Dikigorikos Syllogos Athinon

(Sprawa C-431/17)

(2017/C 309/40)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Monachos Eirinaios kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil

Strona pozwana: Dikigorikos Syllogos Athinon

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 dyrektywy 98/5/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wpis mnicha kościoła greckiego jako adwokata na listę prowadzoną przez właściwe organy państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym uzyskał on swoje kwalifikacje zawodowe, w celu wykonywania przez niego zawodu na podstawie tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia, może być zakazany przez prawodawcę krajowego ze względu na fakt, że mnisi kościoła greckiego nie mogą, w myśl prawa krajowego, być wpisywani na listy prowadzone przez rady adwokackie, ponieważ nie spełniają, ze względu na ich status, warunków niezbędnych dla wykonywania zawodu prawniczego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. z 1998 r., L 77, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 24 lipca 2017 r. – Abraxis Bioscience LLC/ Comptroller General of Patents

(Sprawa C-443/17)

(2017/C 309/41)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abraxis Bioscience LLC

Strona pozwana: Comptroller General of Patents

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 lit. d) rozporządzenia w sprawie dodatkowego świadectwa ochronnego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego w przypadku, gdy zezwolenie na obrót, o którym mowa w art. 3 lit. b) jest pierwszym pozwoleniem na wprowadzenie do obrotu jako produkt leczniczy w granicach ochrony przyznanej patentem podstawowym, a produkt jest nową postacią znanej substancji czynnej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 maja 2017 r. w sprawie T-410/16, Rami Makhoul/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 31 lipca 2017 r. przez Ramiego Makhoulfa

(Sprawa C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rami Makhoulf (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie T-410/16, Rami Makhoulf/Rada Unii Europejskiej ECLI:EU:T:2017:349;

oraz

w drodze nowego rozstrzygnięcia:

— stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. ⁽¹⁾ i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty:

— Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 Karty praw podstawowych;

— Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącego odwołanie na poparcie jego skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierał on reżimu syryjskiego;

- Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB ⁽²⁾, zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhlouf stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie przenosząc ciężar dowodu;
- Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa i braku uzasadnienia w zakresie, w jakim Sąd orzekł, iż pojęcie prominentnego przedsiębiorcy było wystarczająco precyzyjne, aby umieścić wnoszącego odwołanie w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi oraz w jakim Sąd nie uzasadnił powodów, dla których twierdził, iż wnoszący odwołanie miał jakikolwiek wpływ na reżim syryjski.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125).

⁽²⁾ Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14).

SĄD

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lipca 2017 r. – Qualcomm i Qualcomm Europe/Komisja

(Sprawa T-371/17)

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Postępowanie antymonopolowe — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 18 ust. 3 — Decyzja w sprawie żądania informacji — Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Brak pilnego charakteru]

(2017/C 309/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Stany Zjednoczone) i Qualcomm Europe, Inc. (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. Davilla)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes i M. Farley, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środka tymczasowego w celu zawieszenia wykonania decyzji Komisji z dnia 31 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1) [sprawa AT.39711 – Qualcomm (drapieżne ceny)]

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2017 r. – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Sprawa T-429/17)

(2017/C 309/44)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoires Majorelle (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Odinot)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jardin Majorelle (Marrakesz, Maroko)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LABORATOIRES MAJORELLE” – zgłoszenie nr 11 371 655

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 maja 2017 r. w sprawie R 1238/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „LABORATOIRES MAJORELLE” dla:
 - klasy 3: mydła; kosmetyki; produkty kosmetyczne; preparaty do mycia do higieny intymnej, dezodoryzujące lub do higieny; preparaty kosmetyczne do pielęgnacji skóry; niemedyczne preparaty do pielęgnacji skóry; środki oczyszczające skórę; kremy do skóry;
 - klasy 5: preparaty farmaceutyczne do pielęgnacji skóry; substancje dietetyczne do celów medycznych; zioła lecznicze; suplementy dietetyczne i odżywcze; suplementy żywnościowe do celów medycznych; dodatki uzupełniające do żywności o działaniu leczniczym; preparaty farmaceutyczne;
 - klasy 10: aparatura i instrumenty chirurgiczne, medyczne, stomatologiczne i weterynaryjne, protezy kończyn, oczu i zębów; artykuły ortopedyczne; materiały do zszywania stosowane w chirurgii; aparatura i instrumenty chirurgiczne; aparaty i instrumenty medyczne;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 w odniesieniu do istnienia wcześniejszych praw stanowiących podstawę sprzeciwu, badania dowodów na rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych i ogólnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2017 r. – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Sprawa T-438/17)

(2017/C 309/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: The Scotch Whisky Association (Edynburg, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci F. Rodríguez Domínguez i J. Gracia Albero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: José Estévez, SA

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „JOHN COR” – unijny znak towarowy nr 10 965 937

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie R 1289/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64 ust. 1 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2017 r. – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Sprawa T-456/17)**

(2017/C 309/46)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Victor Lupu (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat P. Acsinte)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bułgaria)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Djili soy original DS” – zgłoszenie nr 8 810 558*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 maja 2017 r. w sprawie R 516/2011-5**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec rejestracji unijnego znaku towarowego 008404551 „Djili DS” lub unieważnienie rejestracji unijnego znaku towarowego 008404551 „Djili DS”;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej z dnia 3 maja 2017 r. dotyczącej odwołania R 516/2011-5 oraz zarządzenie podjęcia postępowania przed Izbą Odwoławczą oraz zobowiązanie ponadto Izby Odwoławczej do utrzymania zawieszenia swego postępowania do czasu przedłożenia Izbie Odwoławczej pisemnego, umotywowanego i podpisanego ostatecznego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym o unieważnienie orzeczenia w sprawie o sygnaturze 2794/1/2016;
- obciążenie EUIPO i DZHIHANGIRA Ibryama kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej konwencji praw człowieka;
 - Naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. a) i c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
 - Naruszenie mutatis mutandis art. 53 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w odniesieniu do praw autorskich skarżącego do rysunku opakowania „Djili” zawierającego napis czerwonymi literami na niebieskim opakowaniu z sylwetką papugi i w odniesieniu do prawa skarżącego do używania nazwy handlowej dla towarów w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-17/06 „Celine”;
 - Naruszenie innych odpowiednich przepisów prawa..
-

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2017 r. – Fifth Avenue Entertainment/EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Sprawa T-459/17)

(2017/C 309/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister i adwokat D. Cañadas Arcas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „THE COMMODORES” – zgłoszenie nr 13 370 077

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie R 851/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – TP/Komisja

(Sprawa T-464/17)

(2017/C 309/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: TP (przedstawiciel: adwokat W. Limuti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz wszelkich późniejszych wymaganych aktów z niej wynikających, nawet jeśli nie są one znane, z uchyleniem wszelkich skutków wynikających w zakresie skuteczności wobec skarżącego i w zakresie skutków w sferze prawnej i majątkowej, nakazanie, by sprawa została rozpatrzona w sposób pozwalający skarżącemu na uzyskanie niezbędnych informacji, żeby mógł przedstawić swoje argumenty, by nowa decyzja została wydana z poszanowaniem zasad zaufania, legalności i przejrzystości;

- Uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie zaistnienia szkody po stronie urzędnika, w szczególności nie tylko z racji szkody majątkowej, lecz również pozamajątkowej, psychofizycznej, jak przedstawiono w załączonej ekspertyzie medyczno-prawnej, z rozpoznaniem uszczerbku w średnim stopniu poważnego, gdyż skarżący wykazuje zaburzenia adaptacyjne, lęki i stany depresyjne o charakterze chronicznym, wywołane traumą doznaną w środowisku pracy, szacowanym na 20 %.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wniesiona została na decyzję o odrzuceniu zażalenia skarżącego, w którym kwestionował on potrącenie przez Biuro Administracji i Rozliczania Należności Indywidualnych (PMO) kwot z jego wynagrodzenia, w następstwie wyroku Tribunale di Treviso, który orzekł rozwód skarżącego z jego byłą małżonką.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Naruszenie gwarantowanego urzędnikowi prawa do bycia wysłuchanym i wydawania oświadczeń.
2. Naruszenie prawa skarżącego do uzyskania informacji istotnych dla swojej obrony.
3. Naruszenie prawa skarżącego do uzyskania informacji o powodach, dla których nie mógł otrzymać danych informacji.
4. Naruszenie i błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾ oraz w konsekwencji naruszenie prawa do informacji o toczącym się wobec skarżącego postępowaniu i obowiązku podania uzasadnienia decyzji.
5. Naruszenie art. 24 regulaminu pracowniczego, a w konsekwencji naruszenie prawa skarżącego do tego, by instytucja broniła go i wspierała wobec ataków ze strony innych osób.
6. Doznanie uszczerbku psychofizycznego przez skarżącego i związek przyczynowy zachowania administracji i doznanej szkody.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 145, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – VKR Holding/EUIPO (VELUX)

(Sprawa T-456/17)

(2017/C 309/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VKR Holding A/S (Søborg, Dania) (przedstawiciel: adwokat J. Heebøll)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VELUX” – zgłoszenie nr T 2 299 611

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie R 1927/2016-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby o oddaleniu odwołania i tym samym uwzględnienie zgłoszenia nr T 2 299 611 dotyczącego unijnego znaku towarowego 000651869 (VELUX);

— tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Izbę.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 34 ust. 2 oraz zasady 28 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2017 r. – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Sprawa T-469/17)

(2017/C 309/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: The Scotch Whisky Association (Edynburg, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci F. Rodríguez Domínguez i J. Gracia Albero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: José Estévez, SA

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „JOHN COR” – unijny znak towarowy nr 10 965 937

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 maja 2017 r. w sprawie R 1290/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64 ust. 1 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. g) i j) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – Sensotek/EUIPO – Senso Technologie (sensotek)

(Sprawa T-470/17)

(2017/C 309/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt J. Klink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą: Senso Technologie Srl (Rzym, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „sensotek” – zgłoszenie nr 10 648 871

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie R 1953/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2017 r. – Edison/EUIPO (EDISON)

(Sprawa T-471/17)

(2017/C 309/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Edison SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Boscariol de Roberto, D. Martucci i I. Gatto,)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „EDISON” – zgłoszenie nr 3 315 991

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie R 1355/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Decyzja jest błędna, ponieważ wyklucza „energię elektryczną” z klasy 4, jako że nie wchodzi ona w zakres „materiałów pędnych (w tym benzyn silnikowych)”, „paliw” i „materiałów oświetleniowych” na podstawie ósmego wydania klasyfikacji nicejskiej.
-

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Ghost – Corporate Management/EUIPO (Dry Zone)**(Sprawa T-488/17)**

(2017/C 309/53)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* Ghost – Corporate Management SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: S. de Barros Araújo, advogada)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Słowny znak towarowy „Dry zone” – zgłoszenie nr 15 498 322*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 czerwca 2017 r. w sprawie R 683/2017-2**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- uwzględnienie skargi i w konsekwencji stwierdzenie w całości nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 5 czerwca 2017 r. i w rezultacie zastąpienie ją przez inną decyzję stwierdzającą wniesienie w stosownym czasie skargi R 683/2017-2 dotyczącej unijnego znaku towarowego nr 15 498 322 „Dry zone”, tak aby postępowanie mogłoby być kontynuowane;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 60 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1) oraz art. 72 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995, L 303, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. 2015, L 341, s. 21).
- Zarzut drugi dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych przysługujących skarżącej, ponieważ nie zostało przeprowadzone badanie istnienia okoliczności niezależnych od woli skarżącej lub stanowiących przypadek siły wyższej z naruszeniem zasady proporcjonalności.
- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2017 r. – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Przedstawienie korka butelki)**(Sprawa T-489/17)**

(2017/C 309/54)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt O. Löffel)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Pozycyjny unijny znak towarowy (Przedstawienie korka butelki) – zgłoszenie nr 15 024 987

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie R 1374/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 18 lipca 2017 r. – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Sprawa T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 7 lipca 2017 r. – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Sprawa T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL